

^^ ขำ ขำกับพระมหาสมปอง^^ :อาหารสมอง

นำเสนอเมื่อ : 26 มี.ค. 2552

เรื่องวัดดุสิต

ญาติโยมหลายท่านมักถามว่า
* ท่านมาเขียนมาตั้งแต่สมัยยังน้อย อยู่ในเพชรบุรีชื่อมากว่าครึ่งชีวิต
มีโอกาสสัมผัสชีวิตคนลาวในมากมาย แล้วเอาอยู่ วัดดุสิตหรือมาจากไหนบ้างหน้*

อาตมาก็ตอบว่า พักๆ เผลอคือ การอ่าน นอกจากนั้นก็ฟัง และที่สำคัญ หากอาตมาไม่พูดหรือไม่ได้พูดเลยออกไปอย่างนี้ โยมก็สวนกลับทันที * ไม่คิดชื่อท่านหรือท่าน*

อาตมาก็จะอธิบายไปว่า ดูเพื่อไม่ให้ท่านคิดและจะได้คิดมันดู และที่สำคัญ หากอาตมาไม่พูดหรือไม่ได้พูดเลยออกไปอย่างนี้ เรื่องราวทางโลกและ จนบรรยายธรรมให้ญาติโยมผู้รักกันได้อย่างไรซึ่งนอกจากการอ่าน การดูและการฟังแล้ว หลายวัดดุสิตที่นำมาลงเป็นญาติ ก็ได้มาจากการพูดคุยกับเหล่าโยมๆ นี่แหละ

อย่างวันหนึ่งระหว่างที่อาตมาก็กำลังนั่งฟัง อยู่ก็มีโยมท่านหนึ่งโทรมา

- * พระอาจารย์เทศน์ ได้อาตมาเองละ*
- * อาตมาเองละ*
- * พระอาจารย์เทศน์ ได้อาตมาเองละ*
- * อาตมาเองละ* แล้วอาตมาจะเห็นได้อาตมาว่าอะไร*
- * ออ ขอโทษ*

หลังจากนั้นก็คุยธุระกันจนจบ อาตมาก็กล่าวไว้

- * เจ้าคุณ*
- * ออ เจ้าคุณพระคุณ*

และ มีอย่างพระพรหม

ข้างต้นคือ สิ่งที่มักจะมีขึ้นบ่อยๆ ระหว่างพูดคุยกับเหล่าญาติโยม จนถือว่าเป็นเรื่อง ปกติสำหรับอาตมาไปแล้ว หรืออย่างก่อนหน้าก็มีโยมผู้รักคนหนึ่ง เด็ดเรื่องส่งมาถามอย่างมาดมันเพี้ยนเข้ามาในกฎแล้ว เรอที่ฟังครไปที่พระบวชใหม่รูปหนึ่งทันที

* ถวายสังฆทานละ*

พระบวชใหม่ด้วยความที่มีรับทราบต่างๆ ไม่ค่อยคล่องนัก จึงหยิบหนังสือขึ้นมาดู

* ไม่ลองละ* โยมผู้สูงส่งนั้นก็กล่าวอย่างหนักแน่นตามสไลด์สวามัน

- * ดิฉันท่องได้ละ เพราะคุณยายพาเข้าวัดตั้งแต่เด็ก* เธอถามมีขึ้น ก่อนกล่าวไว้*
- * อิมานี่ มะฮิม กัมมัต สาระวีรารัตติ ศิกขุ สังโย* (ที่ถูกต้อง จดลงเป็น ปิกขุ สังโย)

พระบวชใหม่มีสมาธิสูง ก่อเห็นมาตามอาตมา

* ศิกขุสังโย นี่มันฟังระแ่ม่ง นะตรงที่*

อาตมาบอกว่า โยมผู้สูงส่งนั้นจะหน้าเด็ก ก็เลยตอบไปว่า

* ศิกขุ แปลว่า นวัค สังโย แปลว่า สวมัย ศิกขุสังโย ก็คือ แต่พระสงฆ์นวัค*
เท่านั้นแหละ พระใหม่รูปนั้นนี่ก็หัวเราะ

แต่ก็มีบางกรณี ที่การพูดคุยของโยมโยมทำให้อาตมาพระสงฆ์

อย่างเมื่อเช้านี้ มีโยมท่านหนึ่งโทรศัพทมา

- * สงวนดีจัง จะเขียนเรื่องโยมคนละ*
- * ไปไหนแล้วโยม*
- * ไปมรดกอยู่ที่บ้านละ*

โอ โยมคนพระไปโดยถึงบ้านแล้ว อาตมาจึงออกไปว่า ถ้ามันคิดไปงานศพไปไม่ได้

แต่ถ้าเขียนไปมรดกมาที่ ชาวโยมมาไม่มาจริงจิง ขออภัยจะระโยม

จากตัวอย่างที่อาตมาเล่าไว้ข้างต้น โยมโยมจะเห็นเป็นเรื่องขบขัน แต่มันก็สะท้อน

ไปที่ด้าน มาคงที่พระสงฆ์ที่เดินในระบอบนี้ มีจุดที่เหมือนจะนึกถึงวิถีในการปฏิบัติตนเท่านั้น เช่นมาบวช งานศพ สังข์กับสมัยก่อนที่วัดเป็นศูนย์กลางของชุมชน บรรวากับพระจึงสนิทกันที่ใกล้ชิด ไม่มีคำแปลกๆ หรือผิดที่ผิดทางออกมาให้พระสูงส่งได้อย่างใด

ถ้าพูดถึงพระที่แสดงใจจริง สอนไปเพื่อมาบวชอาตมาจะเจอออกมา เช่นเมื่อผู้วิเศษระหว่างที่กำลังเดินอยู่ ก็ได้ยินเสียงร้อง แว่วขึ้นมา

- * แม่ๆ พระมาขอข้าว*
- * มาขอไหมลูก*
- * มา2 ลีน*

โอ เรียกอย่างกับชิ้นส่วนรถยนต์ ที่ถ้ามานะจะไม่ได้เรียกเป็นฟังเลยหรือ

ดังนั้นเวลาไปบรรยายธรรมให้เด็กเรียนเพื่ออาตมาจะนำเรื่องไปสอดแทรกเพื่อสอนเด็กๆ ด้วย

- * ถ้าพระกิน เรียกว่า ลีน*
- * พระนอน เรียกว่า จ้าลีน (บางคนเรียกก็เรียกเป็นพระนอนไม่ได้)
- * พระป่วย เรียกว่า อาพาธ*
- * พระตาย เรียกว่า พระมณฑป (ไม่ใช่เรียกป้อมสักสิ่งนะ)
- * แล้วพระอาภัพ เรียกว่าอะไร*
- * คราวนี้อาตมาถามให้เด็ก ๆ ตอบมา*
- * เรียกคนมาๆ* เด็กตอบเซ่นอาตมาพูดไม่ออก..

จบกัน..

